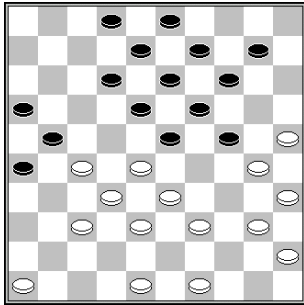

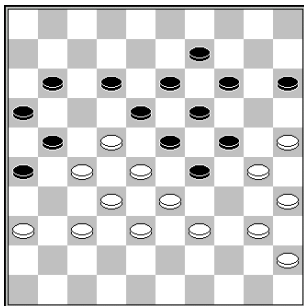
Uit de onderlinge competitie

Op 13 oktober speelden Jos Lamers en ik een boeiende partij in de onderlinge competitie. Een halfopen klassiek gevecht werd al spoedig gesloten klassiek en toen beide spelers zich inlieten met de Ghestem-doorstoot sloeg de vlam helemaal in de pan. Een interessant moment ontstond na de 26^e zet van zwart (diagram 1).

Zwarts laatste zet 7-12 vormde een fraaie lokzet. Wit kan op dam komen, maar dan gaat zwart met de eer strijken. Na 37-31 (26x37) 32x41 (21 of 23x34) 40x20 (21 of 23x32) 20-15 slaat zwart terug met (18-22) 15x4 (14-20) 25x23 (13-18) 4x23 (8x39) en hoewel wit zijn schijf nog kan terugwinnen, is dat duidelijk niet de bedoeling van wit.

Een ander belangwekkend moment ontstond na de 37^e zet van zwart. (diagram 2)

Stand na 37. ...; 10-15.

Het is duidelijk dat zwart bij het uitspelen het laatste tempo heeft en daarom had wit zich al lang van tevoren voorbereid op het offer dat hij nu ging spelen, namelijk 40-34 (29x40) 35x44 (29x40) 39-34. De schijf kreeg hij spoedig terug en hij hield een gemakkelijker stand over, maar winnend voordeel leverde dit niet op. Dat wit de partij toch nog won kwam doordat zwart in het eindspel een grote blunder maakte. Het programma Kingsrow toonde aan dat wit in het tweede diagram een beter plan heeft. Wit moet een ander offer in het spel brengen. Het

spel dient dan als volgt te verlopen: 36-31 (15-20) 40-34 (29x40) 45x34 (12-17 want 23-29 helpt niet meer. 11-17 is beter, maar verliest ook) en nu 34-29!! (23x43) 38x49 (18-23) 49-43 (23-29) 43-38 en met een schijf meer kan zwart opgeven.

Leen de Rooij